

[Landbrugsministeren.]

Nødvendighed at faa gennemført forskellige Dækningslove bl. a. for at kunne opfylde de Formaal, her er Tale om. Men det er ogsaa en Grund til, at det er vanskeligt for Øjeblikket at gennemføre en Lov, der har længere Varighed end de to Maaneder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg vil være fuldkommen tilfreds, hvis vi inden anden Behandling faar de Oplysninger, den højtærede Landbrugsminister her har lovet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer med Tillægslove.* Lovforslaget gaar ud paa at forlænge denne Lov, saaledes som den er ændret senest ved Lov Nr. 79 af 18. Marts 1947, indtil 1. April 1949. Som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, maa der udvises den største Sparsommelighed ved Anvendelsen af de til Raadighed værende Valutabeholdninger, og man maa regne med, at der til Brug i Fyringssæsonen 1948—49 ikke vil kunne stilles større Mængder udenlandsk Brændsel til Raadighed end i indeværende Sæson. Det vil derfor være nødvendigt ogsaa i 1948 at iværksætte en betydelig Produktion af Tørv og Brunkul, ligesom det kan blive nødvendigt ogsaa i Hugstaaet 1948—49 at udskrive en Plighthugst af Brænde. Det vil derfor være nødvendigt endnu et Aar at opretholde denne Lov, og med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Landbrugsejendomme.* Der er i de senere Aar saavel i Dagspressen og paa Møder som her i Rigsdagen fremkommet Kritik af, at der stadig nedlægges Jordbrug, samtidig med

at der ydes store Bevillinger til Oprettelse af nye Brug. Mod disse omfattende Nedlægninger af Jordbrug har Loven af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme vist sig ikke at være tilstrækkeligt Værn, og min Forænger har derfor den 25. Marts 1946 nedsat et Udvalg med den Opgave at forberede en Revision af de gældende Lovregler om Opretholdelse og Drift af Jordbrug. Dette Udvalg har nu afsluttet sit Arbejde og i en Betænkning af 17. Februar 1948 udarbejdet Forslag til 3 Love, Lov om Landbrugsejendomme, Lov om Udstykning og Sammenlægning m. m. af faste Ejendomme og Lov om Brug af Huse paa Landet.

Det nu forelagte Forslag til en ny Lov om Landbrugsejendomme er i Overensstemmelse med det i Udvalgsbetænkningen indeholdte Forslag, bortset fra Ændringer i § 12 og § 21, om hvilke Bestemmelser der ikke opnaaedes Enighed i Udvalget. Jeg kan derfor i det væsentlige henholde mig til de i Udvalgets Betænkning til Lovforslaget knyttede Bemærkninger.

Opretholdelsen af et Jordbrug som Landbrug bliver som bekendt kontrolleret ved en Notering herom i Matriklen og Tingbogen. Denne Ordning, der blev indført ved Loven af 3. April 1925, opretholdes efter Forslagets § 1. Herefter henregnes til Landbrugsejendomme dels saadanne, som omfattes af Loven af 1925, dels saadanne Jordbrug, som nu har eller senere opnaar mindst 1 ha geometrisk Maal og en Grundværdi af mindst 1 000 Kr. Da Loven af 1925 savner en Bestemmelse om Minimum af Bygninger paa en Landbrugsejendom, blev det ved Landbrugsministeriets Cirkulære af 9. December 1941 bestemt, at der, for at en Ejendom skal kunne anses som Landbrugsejendom, maa findes Beboelsesrum samt fornødne Rum til Afgrøder, Redskaber m. m., og at Afgrøderne maa indavles hertil. En saadan supplerende Bestemmelse er optaget i Lovforslagets § 1.

I Forslagets § 2 anføres det straks, at en Landbrugsejendom ikke maa drives sammen med en anden Landbrugsejendom, men skal opretholdes som selvstændigt Brug. Dermed er Lovens Hovedbud anført paa en kraftigere Maade end i Loven af 1925, der alene siger, at enhver Landbrugsejendom skal opretholdes som selvstændigt Brug.

Lovforslagets Kapitel II om Leje- og Forpagtningsforhold bygger paa det i § 2 indeholdte Grundsynspunkt, at enhver Landbrugsejendom bør drives som selvstændigt Brug, saaledes at den er Virkeplads for en selvstændig Familie, og at man maa undgaa